

Stefan Wesołowski

Dolice, woj. szczecińskie. Stanowisko 40

Informator Archeologiczny : badania 14, 60

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOLICE
woj. szczecińskie
Stanowisko 40

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Stefan Wesołowski,
Finansował IHKM PAN, Piąty sezon badań,
Cmentarzysko kurhanowe kultury lużyckiej
z IV okresu epoki brązu.

Kontynuowano badania wykopaliskowe na cmentarzysku, gdzie w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch kurhanów rozkopanych w ubiegłym sezonie przebadano przestrzeń międzykurhanową. Na obszarze 50 m² odsłonięto rozsypisko kamieni - otoczków z grobami tzw. płaskimi. Na 14 odkrytych grobów ciałopalnych pod względem formy można by wyróżnić:

- 1/ grób pozbawiony obstawy kamiennej - popielnica z przepalonymi kośćmi w ziemi ze szczątkami stosu,
- 2/ grób z obstawą kamienną - popielnica obwarowana kilkoma warstwami kamieni ułożonymi regularnie w kształcie wieńców,
- 3/ grób pod brukiem kamiennym z kręgiem kamiennym mającym w rzucie poziomym kształt kolisty. Ta forma grobu zawiera pewne elementy konstrukcji kurhanu w postaci kręgu zbudowanego z większych otoczków wyznaczających kolisty kształt oraz bruk zabezpieczający pochówek ciałopalny. Przykładem może tu być grób nr 4 kształtu w rzucie poziomym-kolistego średnicy 2 m. Krąg zbudowany z dopasowanych do siebie otoczków otacza bruk ułożony z drobnych kamieni; pod brukiem popielnica z przepalonymi kośćmi. Popielnica posiadała dodatkowe zabezpieczenie w postaci nawarstwiających się wieńców kamiennych. Poza tym na zewnątrz popielnicy szczątki stosu ciałopalenia z kośćmi i ułamkami naczyń. Przy tej formie grobu wystąpił także pochówek bezpopielnicowy - kości ciałopalenia złożone pod brukiem luźno w ziemi z pozostałościami stosu lub nawet pozbawione szczątków stosu.

Na podstawie uzyskanego materiału ceramicznego, wstępnie możemy przebadaną część cmentarzyska datować na IV okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

DOMACYNO, gm. Karlino
woj. koszalińskie
Stanowisko 6

Uniwersytet
im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu
Katedra Archeologii